

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

SS. Nicasivs Ep. & Evtropia V. MM. 13. Decembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

dominos suos, sed domini opes suas, & quam aliis
 invitis mors aufert coronam, ultrò ab his abjicie-
 batur. Denique rex sibi videbatur, non qui regnum
 coactus adiit germanus, sed IODOCVS, qui regno
 subduxit sese, & in Galliam aufugit. Hic ille sibi
 scilicet imperavit, sed & feris non multò post, quas
 obsequentes illi cælum voluit esse. Illud perjucun-
 dum accidit, cum fame placandæ ultimum subsi-
 dium panis unicus in penu fuit, & hunc in IV. par-
 tes à IODOCO sectum CHRISTVS alium identidem
 atque alium pauperem præferens unus omnes
 piissimâ fraude asportavit. Negabant id rectè factū
 esse discipuli. Sed rectius illos edocuit magister,
 cum pro IV. è pane frustulis, secundo flumine des-
 cendere submissas à cælo totidem naviculas frumē-
 rarias ostendit. Demum sacris operanti manus è
 cælo bene visa est dicere, quæ quòd terrena regna
 despexisset, cælestia promisit. Hæc demum placere
 IODOCO, potitusque his est anno DCLIII. LX. omni-
 no annos in tumulto integer, virtute in IODOCO fa-
 ciente, quod in viris principibus aliis balsama fa-
 ciunt. *Ex Flor. Abb.*

*Amemus vitam aternam, & ex eo noverimus,
 quantum pro illâ laborare debeamus, cum videmus
 homines amatores presentis vitæ sic pro illâ labora-
 re, ut, cum venerit metus mortis, quidquid possunt,
 faciant, non ut auferant, sed ut differant mortem.
 S. August. serm. 64. de verb. Dom.*

SS. NICASIVS EP. & EVTROPIA V. MM.
 13. Decembris.

Quid ni animos etiam tu Lector ad pugnam
 sumis, toties qui sanguinem Martyrum vide?
 Hic

Hic NICASII Rhemenfis Pont. & sororis ejusdem germanæ EVTROPIÆ est. Fudit Attila, ebrius jam dudum ab alio. Rem breviter sic habe. Flagellabat Gallias dux barbarus, jamque Rhemenfis etiam malum minabatur, cum cives ad asylum suum NICASIVM confugerunt. Ille exitium urbi vaticinatus edixit peccata esse, quæ Attilam armassent; hæc si ponerent, illum quoque exarmandum. Interim brevi morte æternam ut redimerent, suavit, neque jam pro se hosti, sed pro hoste Deo supplicarent. Se vitæ hucusque ducem, non abnuere, quin mortis etiam esset. Ita latus EVTROPIA stipante, obviam hosti ad D. VIRGINIS progreditur, & humi nixus dum versum Davidis canere incipit, caput gladio amittit, carmen tamen etiam mortuus absolvit. Satis spectatum esse soror putavit. Quare cum formæ miles parceret, execrata crudelem misericordiam in oculos carnificis involat, mortemque invitam in se armat. Interea contra barbaros cælum movit, cujus copiam visæ, simul iratæ è templo voces in fugam illos conjecerunt. Ad Martyrum verò corpora tam diu lucere faces suas sidera voluerunt, dum terrâ tegerentur, splendore olim his ipsis certatura. *Ex Surio.*

Carnem affixisse, libidinem superasse, avaritia restitisse, de mundo triumphasse, pars magna martyrii est. Ergo si tormenta Martyrum perferre non possumus, vel contra malas concupiscentias repugnemus S. Aug. serm. 4. de Mart.

S. DACHATIVS M. 15. Decembris.

DACHATIVS Palæstinus sex fratres germanos fertur numerasse, ipse septimus, imò inter omnes